

Dansul din amurg

Daniel Vișan-Dimitriu

Te invit la un dans cum nicând n-ai dansat,
Pe un ritm fabulos, pași purtați prin decor
Mai intens chiar decât prin tornadă un zbor,
Mai plutind când, pe sus, te ridic încântat.

Știu că vrei și îmi vii mai târziu, pe-nserat,
Cum o faci zi de zi când luminile-n burg
Se aprind, amintind că al toamnei amurg
E cum alt anotimp l-ar privi rușinat.

Pân-atunci pregătesc melodia de azi:
Doar pe frunze o scriu, din acelea ce-ar vrea
Să ne vadă-mpreună privind spre o stea
Ori spre căi de pe cer, ca și primii nomazi.

Am să prind visul lor când va trece-n nervuri
Și-l voi scrie întreg, ca un cânt fericit,
Pe un verde-gălbui c-un destin împlinit,
Ce-ar putea deveni foi de noi partituri.

Când aseară-am dansat, ce-a fost vechi s-a pierdut,
Cum în toamnă se pierde, în ultim balans,
Tot ce-odată zâmbea unui vânt, într-un dans
Înșirat pe poteci risipite-n trecut.